

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ: ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

VAN MORRISON: ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΣΥΝΘΕΤΕΣ Ή ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ;

100 ΔΡΧ.

BOB MARLEY & THE WAILERS

CONFRONTATION

ο βασιλιάς της ρεγκέ ακόμη ζωντανός

PETER TOSH

mama africa

η παρανομή ρεγκέ

BOB MARLEY & THE WAILERS CONFRONTATION

ΔΙΣΚΟΙ - ΚΑΣΕΤΕΣ

παράλληλα και το ξένο είδος της μουσικής που αρέσει κυρίως στη νεολαία. Το βάρος, όμως πρέπει να πέσει στην παραγωγή προγραμμάτων που δεν είναι απλά για να μεταδοθούν μια φορά, αλλά αποτελούν και αρχείο.

ΝΤΕΦΙ: Με την ενασχόλησή σου με τα μουσικά πράγματα του τόπου έχεις διαπιστώσει ότι η μουσική συνεχίζει να είναι ζωντανή ελληνική και να παράγει καινούρια πράγματα, σ' αντίθεση μ' αυτούς που λένε ότι σήμερα δεν υπάρχουν λαϊκά και ότι λαϊκά είναι μόνο τα ρεμπέτικα;

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ: Η δική μου ενασχόληση με τη μουσική είναι στον ερασιτεχνικό τομέα. Δεν είμαι ειδικός πάνω σ' αυτό. Αλλά ξέρω πως η φημολογούμενη κρίση που αναμφισβήτητα υπάρχει δεν είναι άσχετη με όλο το οικονομοπολιτικό υπόβαθρο, που αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε μια αλλαγή. Δηλαδή, γίνεται ένας κοινωνικός μεταβολισμός που τ' αποτελέσματά του θα φανούν και στην ίδια τη μουσική. Δεν ξέρουμε γιατί τα «Αγροτικά» είχαν επιτυχία στην επαρχία. Τι σημαίνει αυτό! Δεν ξέρουμε και δεν μπορούμε ακόμα να ερμηνεύσουμε την επιτυχία ενός τραγουδιού όπως το Σ' ΑΓΑΠΑΩΜ' ΑΚΟΥΣ, που δεν μεταδόθηκε ποτέ απ' την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο. Εγώ το υπερασπίστηκα και μάλιστα πρότεινα να γίνει θέμα στο «Παρασκήνιο», άσχετα αν το «Παρασκήνιο» δεν έδωσε αυτό που εγώ νόμιζα ότι θα δώσει. Κάτι συμβαίνει και ουδείς το ελέγχει. Αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον. Να μην το ελέγχει κανείς και παρόλα αυτά να συμβαίνει!

Το άλλο που λίγο με ανησυχεί είναι η αναβίωση του ρεμπέτικου, που είναι σημαντική αλλά παραέχει πέσει βάρος σ' αυτή την κατηγορία του τραγουδιού από τα μέσα ενημέρωσης, παράλληλα μ' έναν αποκλεισμό του λαϊκού τραγουδιού, αυτού που λέμε μετά το τζουκ-μποξ απ' τον Καζαντζίδη και μετά.. Αυτό έχει μείνει απέξω απ' τη σωστή προβολή και παρουσίασή του και ξέρω ότι αγαπιέται απ' τον κόσμο.

Παραδείγματα λίγο ανησυχητικά για μένα στο χώρο του τραγουδιού είναι μια διαβλεπόμενη ορθόδοξη Χριστιανική θρησκευτική πορεία που μπορεί να πάρουν τα πράγματα από μερικούς πολύ σημαντικούς συνθέτες, που αν συνδυάσουμε το ιερατείο του κόμματος με το ιερατείο της εκκλησίας... όπως κι ένας Πεντζικισμός που υπάρχει στο Σαββόπουλο, καθότι είναι και Θεσσαλονικιός και που μπορεί επικίνδυνα να εξελιχθεί στο μέλλον.. Αυτές βέβαια είναι προσωπικές ανησυχίες και ελπίζω να διαφυσθώ και οι άνθρωποι να είναι πάντα κοντά σ' αυτό απ' όπου ξεκίνησαν, δηλαδή ένα είδος μη ενταγμένης δημιουργίας, αλλά κοντά στο λαϊκό αισθητήριο...

Η παρουσία του δικού σας περιοδικού είναι σημαντική σ' αυτό το χώρο, γιατί προσπαθείτε μέσα από το διάλογο και τη συζήτηση, γιατί είναι ανοιχτό στο διάλογο και στις αντίθετες απόψεις, αλλά ταυτόχρονα δεν είναι ένας παθητικός διάλογος, αλλά μια παρέμβαση στα μουσικά πράγματα του τόπου. Και οι συναυλίες που διοργανώνετε, για μένα έχουν καθαρά την έννοια της παρέμβασης, έχουν το στοιχείο της υπενθύμισης ορισμένων πραγμάτων, που αλλοιώς θα περνούσαν κι αυτά απαρατήρητα. Και μ' αυτή την άποψη μου αρέσει πολύ η γραμμή που ακολουθείτε.

ΣΙΝΕ-ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

(υστερόγραφο για τον Λουίς Μπουνιουέλ)

Στο Μπουνιουέλ χρωστάμε μερικές παράξενα οικείες ταινίες, μερικές άμεσες εικόνες που ταξίδεψαν ελεύθερες απ' το Παρίσι στο Μεξικό κι από εκεί πίσω στην Ευρώπη, για να παραμείνουν ταινίες απαλλαγμένες από την ένταση της ιδεολογίας, εικόνες που έχουν αποβάλλει το βάρος της ψυχολογίας. Η ελευθερία στο Μπουνιουέλ δεν οφείλεται στη μέθοδο: μόνο ο Ανδαλουσιανός σκύλος (1929), που οφείλεται κατά το ήμισυ στο Νταλί γράφτηκε «σurreαλιστικά» και προέκυψε από την αφήγηση εικόνων που δεν είχαν καμιά ορθολογική, πολιτιστική ή ψυχολογική αιτιολόγηση. Στην επόμενη ταινία (Η χρυσή εποχή, 1930), ο Νταλί αποχώρησε κι ο Μπουνιουέλ αφέθηκε να ονειρεύεται μόνος, παρέα με παραδοσιακούς σεναριογράφους, σημαντικότερος από τους οποίους ήταν ο Ζαν Κλωντ Καριέρ που υπέγραψε τις περισσότερες ταινίες της τελευταίας περιόδου, από το Ημερολόγιο μιας καμαριέρας (1963) μέχρι το Σκοτεινό αντικείμενο του πόθου (1977). Ο Μπουνιουέλ που δέχτηκε να γυρίσει ένα «παραδοσιακό» όσο και αριστουργηματικό ντοκυμαντέρ Γη χωρίς ψωμί (1932), καθώς και καμιά δεκαριά τυπικές μυθοπλασίες στο Μεξικό δεν ασχολήθηκε ιδιαίτερα με το να λειτουργήσει ως δυναμιτιστής των μορφών. Το έκανε με την πρώτη του ταινία και το επανέλαβε μόνος του, χωρίς το Νταλί, με την δεύτερη. Από εκεί και πέρα φρόντισε να εξασφαλίσει την

ελευθερία της ματιάς του και προτίμησε τη φτωχή κινηματογραφία του Μεξικού από το χολλυγουντιανό λούστρο γιατί θεωρούσε βλακώδες το να ξεπερνά κανείς τις είκοσι μέρες γυρίσματος.

Η ελευθερία της ματιάς στον Μπουνιουέλ έγκειται στο ότι αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα ως ντοκουμέντο, αλλά με την έννοια που επεξεργάστηκαν οι σουρεαλιστές. Όπως γράφει ο γάλλος κριτικός Pascal Bonitzer: «η συνεισφορά του σουρεαλισμού στη σύγχρονη έκφραση έγκειται στο ότι σκηνοθέτησε και εξήρε την ποιητική, ερωτική και ντελiriaκή δύναμη των ντοκουμέντων, αποσπώντας τα βίαια από την πληροφοριακή τους λειτουργία και μετατρέποντάς τα σε συμπτώματα που φωτίζονται από την ψυχανάλυση». Ας αφαιρέσουμε την ψυχανάλυση που ο Μπουνιουέλ μισούσε βαθύτατα και ας κρατήσουμε τη λειτουργία του ντοκουμέντου, προσπαθώντας να συλλάβουμε το πώς αντιμετώπισε κινηματογραφικά την πραγματικότητα ο Μπουνιουέλ. Όπως ο Βέντερς υποστήριξε ότι τα καλύτερα ντοκυμαντέρ για την Αμερική είναι τα γουέστερν του Χάουαρντ Χωκς έτσι κι εμείς μπορούμε να αντιληφθούμε τη *Βιριδιάννα* (1960) σαν την ιδιότυπη ντοκυμαντερίστικη ματιά που έριξε ο σουρεαλιστής Μπουνιουέλ πάνω στην Ισπανία που σκηνοθέτησε ο Φράνκο μετά τον πόλεμο. Μόνο που ακόμα και τα ντοκυμαντέρ υιοθετούν την ψυχολογία προσεγγίζοντας το υλικό τους ενώ ο Μπουνιουέλ αποσκοπεί πάντα στο να δει κι όχι στο να καταλάβει υποχρεωτικά. *Βλέποντας πραγματικά, όλα είναι πιθανά*: αυτό είναι το ύψιστο μάθημα των Μπουνιουελικών εικόνων.

Απο μια άλλη άποψη, οι εικόνες αυτές είναι πειθαρχημένες σε μια βαθύτατα ηθική στάση απέναντι στη ζωή που θα ξεκινούσε όμως αντίστροφα, από την υποχρέωση που θα ένοιωθε κάποιος (ας πούμε κάποιος Ισπανός) να ζήσει και να δημιουργήσει όπως ονειρεύεται, ακολουθώντας τους παράξενους ρυθμούς μιας προσωπικής *εικονοπλασίας* —ελπίζω να μου συγχωρεθεί ο νεολογισμός, αλλά περί αυτού πρόκειται: Ούτε ο Αϊζενστάιν, ούτε ο Λανγκ, ούτε ο Γκοντάρ δημιούργησαν εικόνες εκ του μηδενός, εικόνες που να εκπλήσσουν και να προσβάλλουν από μόνες τους, κατέφυγαν στο μοντάζ ή στη δύναμη της μυθοπλασίας. Ο Μπουνιουέλ κατέφυγε, αποκλειστικά και μόνο, στη φανταστική δύναμη που εμπεριέχει το ίδιο το πραγματικό. Έτσι, στο *Φάντασμα της ελευθερίας* ο διεστραμμένος κύριος που δείχνει φωτογραφίες στα παιδάκια κοιτάζοντάς τα με λαγνεία δεν είναι τίποτα άλλο από κάποιον που παρουσιάζει τη συλλογή του από τουριστικές καρτ-ποστάλ. Βέβαια, χρειάζονται δυο πλάνα για να επιτευχθεί η εκπληξη, στο πρώτο πλάνο βλέπουμε τα πάντα εκτός από τις φωτογραφίες και στο δεύτερο συμβαίνει το αντίθετο. Μόνο που η συρραφή αυτών των δύο εικόνων δημιουργεί ένα αποτέλεσμα που ξεπερνάει το μοντάζ ή μάλλον καταργεί τη δικτατορία του μοντάζ, την ικανότητά του να προβλέπει, ενώ ταυτόχρονα αυτό δεν οφείλεται στην ετερογένεια όπως στον Αϊζενστάιν ή στην καταστροφή του ντεκουπάζ όπως στον Γκοντάρ. Το σοκ είναι εσωτερικό, οι εικόνες στον Μπουνιουέλ αποκτούν ένα περίεργο βάθος και δεν χάνουν ποτέ την εκτυφλωτική λάμψη

τους προς όφελος της ερμηνείας. Η ηθική του κινηματογραφιστή γίνεται μια υπόθεση εμπιστοσύνης στην ικανότητά του να βλέπει καθαρά κι αυτό, κατά πολύ περίεργο τρόπο, το συναντάμε στην απόλυτη μορφή του εκτός από το Μπουνιουέλ σε κινηματογραφιστές που ταυτίστηκαν εντελώς με το Χόλλυγουντ, στο Ζακ Τουρνέρ που έκανε ταινίες τρόμου χωρίς να δείχνει τίποτα τρομακτικό και στον Ερνστ Λιούμπιτς που φίλμαρε συχνά πόρτες να ανοιγοκλείνουν ακόμα και σε βάρος της «δράσης». Το συναντάμε τέλος στο Χίτσκοκ που απηύθυνε συστηματικά τα βλέμματα των ηθοποιών σ' ένα ανησυχητικό κενό, σε κάποιες βουβές κωμωδίες που πίστεψαν στη δύναμη του πλάνου και πάντως όχι στις ταινίες τέχνης της δεκαετίας του '60 που άδειασαν συστηματικά το πλάνο από κάθε δύναμη. Η ηθική του κινηματογραφιστή σύμφωνα με τον Μπουνιουέλ θα συνοψιζόταν στο ότι κάθε πλάνο, κάθε κομμάτι, κάθε απόσπασμα του έργου του πρέπει να το βλέπεις το ίδιο καθαρά μ' αυτό που προηγείται ή μ' αυτό που ακολουθεί, να διατηρείς τη ματιά σου στην ίδια ένταση. Τότε, ο κόσμος ξεδιπλώνεται στα μάτια σου σαν ένα ντοκουμέντο που αυτοσκηνοθετείται και δεν υπάρχουν «κρυφές» ή «αθέατες» πλευρές σ' αυτή την σκηνοθεσία, δεν υπάρχει τίποτα να αποκαλυφθεί, όλα είναι μπροστά στα μάτια σου.

Από το 1932 ως το 1946 ο Μπουνιουέλ δεν γύρισε απολύτως τίποτα, είμαι σίγουρος όμως ότι έζησε σαν ήρωας ταινίας. Άλλωστε, οι εικόνες που μας παρέδωσε αργότερα περιέχουν το ιδιαίτερο εκείνο πάθος κάποιου που ονειρεύτηκε τη ζωή του την ίδια στιγμή που τη ζούσε.

Χρήστος Βακαλόπουλος

ΤΟ ΣΠΙΤΙ της ανεξαρτητης παραγωγής

POP ELEVEN

**ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868**

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΝΤέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
για πολλούς λόγους!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1ο

★ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ Ο ΕΥΡΩΕΛΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ του Σ. Ελληνιάδη ★ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; του Άκη Πάνου ★ Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ του S. King ★ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ★ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟ Θ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ ★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Γ. Σιδερή ★ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ του Άκη Πάνου ★ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ του Στ. Κούλογλου ★ ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ αποδ. Γ. Τζώρτζη ★ Ο ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Ν. Ξυδάκη κ.ά.

2ο

★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ του Άκη Πάνου ★ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ... του Π. Καλατζόπουλου ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤΡΟΛΑ του Θ. Μανίκα ★ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Γ. Μπασιπάγλη ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Σ. Σκουρλέτου ★ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ του Π. Λινάρδου ★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΚΑΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ G. PEACOCK TRIO του Δ. Αρβανίτη κ.ά.

3ο

★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΟΛΙ του Γ. Παπαδάκη ★ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟΛΟ-Ι-ΖΟ του Μαν. Ρασούλη ★ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ του Γ. Έξαρχου ★ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ του Άκη Πάνου ★ ART PEPPER του D. Keller ★ 23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ Η ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ του Ν. Σαββάτη ★ 120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ του Τ. Φαληρέα κ.ά.

4ο

★ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΠΛΑΚΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ - ΑΥΤΟΣΥΖΗΤΗΣΗ ★ ΓΑΤΚΕΡΙΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Σ. Ελληνιάδη ★ Ο ΑΜΑΝΕΣ του Γ.Α. Παναγιώτου ★ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ 5 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛUSHI ★ ΡΟΚ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΣΚΟΙ του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΠΑΛΙΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟΙ των Σ. Νικολακόπουλου - Χ. Σπουρδαλάκη ★ ΣΙΝΕΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ ★ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ κ.ά.

5ο

★ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΣΠΕΣΙΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΑ Γράφουν: Μανώλης Ρασούλης, Γιώργος Κοντογιάννης, Πάνος Γεραμάνης, Τάσος Φαληρέας, Στέλιος Ελληνιάδης, Γιάννης Καλαϊτζής, Θοδωρής Μανίκας ★ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ ★ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ του Άκη Πάνου ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ★ ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ - 7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ! ★ JOHN HAMMOND - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΠΛΟΥΖ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΟ ΚΡΥΟ του Ν. Σαββάτη ★ ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ του Γιώργου Παπαδάκη ★ COCKSUCKER BLUES του Χρ. Βακαλόπουλου κ.ά.

6ο

★ 4 ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ Γράφουν: Κεβή Ψάρρη, Κώστας Λιβιεράτος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Χατζηγώγας ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΣΤΙΧΟΙ ★ Ο «ΜΠΟΥΦΕΤΖΗΣ» ΤΟΥ ΜΠΑΤΗ του Σπ. Παπαϊωάννου ★ ΒΑΪΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΑΣ - ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ-ΘΡΥΛΟΣ του Γ. Έξαρχου ★ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ του Τ. Φαληρέα ★ «ΕΝΤΕΧΝΟΙ» ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ του Γ. Παπαδάκη ★ ΦΑΤΜΕ του Γ. Κουτσονάσιου ★ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Γ. Έξαρχου ★ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ BOB MARLEY! του Τ. White ★ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ του Τ. Φαληρέα ★ ΡΟΝΤΕΟ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΠΛΟΥΖ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ του Στ. Γιαννακόπουλου κ.ά.

Το ΝΤΕΦΙ γράφεται με κέφι

Όλα τα προηγούμενα τεύχη θα τα βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στο POP-11
(Τσακάλωφ και Πινδάρου) Πληροφορίες: 8643.852, 3630.868, Θεσσαλονίκη: 265.708.